

Formanden: Jeg skal da udbede mig at de Vndringsforslag, der ønskes stillede til 2den Behandling, maatte blive indleverede i Bureauet inden Torsdag Middag Kl. 12.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 1ste Behandling af Udkast til Lov om Besderlag til de forrige Besiddere af Afric paa de danske vestindiske Besiddelser." (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 375 og følgende.)

Schmann: Den ærede Finantsminister har, ved at forelægge Thinget nærværende Lovudkast, mindet samme om, at det var den første Sag, der, efter at have været foreslagt det oprettede Colonialraad i Vestindien, kom til Rigsdagens Forhandling. Dette er en Betragtning, som jeg under almindelige Forhold vilde være tilbøielig til at tillægge stor Vægt; men jeg troer, at Alle ville gjøre den Indrømmelse, som jeg i det Mindste maa gjøre for mit Bedkommende, at jeg baade har en temmelig ringe Kundskab og heller ikke nogen meget energisk Interesse for disse fjerne Der, der i sin Tid, i det Mindste den største af dem, ligesom er kjøbt og væsentlig er dyrket af en Negerbefolkning, som kun har lidet tilfælles med os øvrige Danske, og for en meget stor Deel har været ejet af Fremmede. Netop derfor vil jeg være tilbøielig til at indrømme Colonialraadet i Bestyrelsen af Dernes egne indre Anliggender en Frihed og en Myndighed, som endogsaa gaaer videre end det Lovudkast, vi i sin Tid have behandlet, og netop derfor vil jeg altid være tilbøielig til med Hensyn til Ordningen af deres egne indre Anliggender at tillægge deres Ønsker og Anskuelser om Sagen en overordenlig stor Indsydelse; men jeg troer dog, at dette Hensyn ikke kan have den samme Betydning, hvor det gjælder et Spørgsmaal, ikke om hvorledes deres egne indre Anliggender derovre skulle forvaltes, men hvor det gjælder om vore Penge her. I dette Tilfælde troer jeg, at Colonialraadet, skøndt det ganske sikkert er en lovlig og en anerkjendt Repræsentation for de nærværende Der, dog, som kun raadgivende, i Forhold til Moderlandet nærmest kun staaer paa Petitionens Standpunct, hvorfor det forekommer mig, at de Oplysninger, som her foreligger med Hensyn

til de Tab, Derne maae have lidt ved Emancipation og deslige, nærmest kun have Lighed med de Andragender, vi have faaet fra Papirfabrikanter, fra Sulferraffinadeurer og Lignende, hvori de anføre de Grunde, som tale for deres Ønsker, og altsaa alene kunne betragtes som Raad til den herværende lovgivende Magt.

Denne Betragtning har jeg maattet forudskikke, fordi jeg forudsætter, at vi i dette Tilfælde maaskee vilde komme til at lægge mindre Vægt paa deres Ønsker, end vi i alle de Tilfælde, som angaae Forvaltningen af deres egne indre Anliggender, i Fremtiden sikkert vilde være tilbøielige til, saa ofte et Lovudkast med deres Betænkning derovre fra her foreligger os. Jeg skal af den Grund heller ikke for Dieblisset meget fordybe mig i de af Colonialraadet fremsførte Betragtninger, men kun bemærke, at jeg troer, at det fra Colonialraadets Standpunct havde været kloogere, dersom det mindre skarpt havde lagt Vægt paa det strenge og nøgne Begreb om Eiendom; thi, hvis det var sandt, at Slaverne, dengang den endelige Emancipation foregik, virkelig vare i en reen og klar Eiendomsbesiddelse da troer jeg — og dette er Noget, vi ikke behøve at tilbageholde — at det ikke vil kunne negtes, at virkelige Slaver, som betragtes og behandles som Eiendom, paa ingen Maade ere bundne ved Love, som ere givne med Hensyn til Eiendom, men ere fuldkommen berettigede til at affaste dette Aag, som staaende kun under den Stærkeres Ret, der ikke varer længere, end til de Undertrykte selv blive de Stærkere. Jeg troer imidlertid — og jeg har allerede tidligere tilladt mig at antyde det — at Emancipationen allerede var saaledes forbedret igennem en meget lang Arrække, at det kun er høist uegentligt, at man kan betragte den Arbeidsbefolkning, der stod under saadanne Bilkær, som dengang lovlige bestode i Vestindien, som en simpel Eiendomsghjenstand, og at det navnligt er fuldkommen uføreneligt med det rene, tørre Eiendomsbegreb, at Slaverne selv kunde have Eiendom og selv kunde friskjøbe sig og deslige. Jeg troer, at Emancipationen allerede i Grunden skete 1847, fra det Dieblis af, da der ikke længere paa Derne